

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 155. Et ministri alapis eum cædebant. v. 65.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

hactenus prophetasse, & ideo posse prophetare cum ei libuerit, vaticinia compaginare & sic fallacem esse prophetam & impostorem. Altera nequitia est, quod prophetiæ nomine abutimini blasphemæ, quia rebus iudicis applicatis, quasi ad sciendum hoc quod quisque videre potest, debent adhiberi prophetia, poterat enim quilibet adstantium videre quis Dominum verberaret.

O Iudæi impij, vultis serio scire quis eum percusserit, vos ipsos interrogate, vos enim & scitis & fecistis ipsi, cur illum otiose interrogatis? vultis ut ipse vobis id ipsum dicat? nolite expectare ut sit tam imprudens, ut ad vestras quæstiones vel iussiones fallum habentes suppositum illerespondeat sine distinctione, nam quærendo, *quis est qui te percussit*, clarissime supponitis vnum de multis id fecisse, quod est manifeste fallum, quia omnes vos fecistis, quod falso vni ab illo imputari voluistis. Ecce tales malitiæ apparent in breui verbo vestro prophetiza, quid non in corde adhuc abscondistis? An putatis ideo eum nescire singulos, qui eum percusserunt, quia non confestim respondit? nolite credere hoc, quia ille vobis ante hæc sæpe depinxit cogitationes vestras, quæ erant millies occultiores, quam colaphi illi, quos & sentiebat tactu, & percipiebat auditu. Sed hæc est hora vestra & potestas tenebrarum. Ego tibi, Domine Iesù, in hac scena tertia actus primiper Passionem tuam mundo & cælo exhibiti gratulor quod gloriosissime eam peregisti pro salute nostra, patièdo, tacendo, quia non erant homines, nisi externa specie & natura carnis, qui hanc scenam tecum agebant. Ego firmiter propono non agere illusorem & irrisorem; sed magis compati: etiam tuo exemplo tolerare hæreticorum probra & sanas insanas, illi enim prorsus eodem spiritu agunt cum tuæ Ecclesiæ membris sicuti fecerunt hi Iudæi cum eius capite pretioso, amabili, pulchro.

S. 155. *Et ministri alapis eum cedebant, v. 65.*

Hactenus expresse & distincte quatuor sensus in Christo specialibus afflictionibus erant vexati à Dominis ipsis qui erant in concilio, nempe Sacerdotibus, scribis & senioribus, nunc affluentes ministri eorum & patefacto loco concilij, intromissi scenam quartam inchoant: hi enim Dominis suis cedentes principatum quendam in plectendo Domino nostro, illis colaphos permiserunt, sibi alapas reseruarunt.

O Ministri mali malorum Dominorum, vos valde erratis. Forte audistis tumultum verberantium in loco Concilij, irruistis, quasi Dominus vestri percuterentur, Ah non, non, Illi percusserunt, non Christus. Ipsi digni erant.

erant verberibus multis, & ea Christo impegerunt, nolite sic brutè irrue-
re, prius intelligite, antequam agatis aliquid. Sed video, ministri non sunt
prudenciores neque meliores Dominis suis, nisi forte in hoc, quod, si alapa
leuiore sunt colap his, in his instigendis ministri fuerint mitiores Dominis
suis. Interea tibi Domine Iesu gratias ago pro his alapis quibus ostium be-
nedictum, instrumentum gustus vexatum fuit à ministris istis, qui solent
vorando, potando, detradendo, garriendoque peccare, & erant digni vt a-
lapis caderentur quotidie, sed tu medicinam pro illis sumpstisti, imo & pro
me. Idcirco profunde adoro te Domine Deus & Saluator meus.

HOrrore certe plena sunt omnia, quæ hac nocte erga Christum gesta
sunt, ita vt nec mens satis capere, nec lingua aut calamus exprimere
valeat. Hoc sufficit: *fecerunt in eum quacunque voluerunt*. Quid non autem ex-
cogitarunt odio & rabie insatiabili in eum adacti? Vicissim sibi succe-
dentes Ministri impij, vt longioris noctis fastidium subleuarent, Satana
instigante, in eum quælibet audebant, non solum blasphemando, conuiri-
ando, maledicendo, sed etiam toto corpore exagitando. Hinc aliqui asse-
runt ex mente S. Hieronymi, aliorumque SS. multitudinem, atrocitatem-
que iniuriarum noctis huius, non nisi in die Iudicij reuelandam. Certe in-
numeras per ministros impios tunc depromptas iniurias & blasphemias in
se, voluit Christus per pios Ecclesiæ suæ Ministros quotidie in finem vsque
sæculi compensari, idque per matutinas horas & laudes, vbi omnes Crea-
turæ inuocantur ad eius benedictionem & præconium, loco maledictio-
nis tunc perpeffa. Quid ergo dicemus de illa nocte? nescio quo nomine
eam possim appellare: ex parte mysterij fœcunda est, & ideo admirabilis;
ex altera parte ærumnis plena est & adeo miserabilis. Crudelis Christo est
& luctu digna, nobis interim felix est & fructuosa, in ea præcipuum redem-
ptionis nostræ opus inchoatum est, & Actus primus Passionis Dominicæ
est absolutus. Sed adhuc vna restat scena quam protinus contemple-
mur,

§. 156. *Et cum esset Petrus in atrio deorsum. v. 66.*

Digreditur hic Euangelista relicto Christo inter principaliore mi-
nistros impudentissimos, inter arma & dentes, leones & vrsos, inter ser-
pentinum & vipereum genus Pontificum, inter alapas & Colaphos, inter
maledicta, & sputa, & ludibria, & pergat ad minores ministros, quomodo
etiam illi passionem Domini suo modo auxerint promouerintque, ne ullus
deesset status vel conditio hominum, pro quorum culpa non daret hic Sal-
uator lytrum & copiosam redemptionem, Quid igitur minus ministerium